

Edita: Red Catalana
de Prensa de F.E.T.
y de las J.O.N.S.
(Depósito Legal:
B.1266-60)
Director:
Antonio Algué Riera
Redacción:
Biblioteca Popular
Admón.:
C. Solesio, 38
Imprenta:
Gráf. Perramón
Manresa

SURIA

SEMENARIO DE INFORMACION LOCAL

Año XVIII - II Epoca - Núm. 857

Suria, día 11 de Mayo de 1968

Precio: 3 pts.

Amb una conferència memorable, a cura d'en Pere Elies Busqueta, professor, Sùria s'uneix a l'homenatge que arreu de Catalunya es dedica a Pompeu Fabra

Diàriament llegim en la premsa del país, notícies dels actes en que es commemora el centenari del naixement del filòleg que fixà i normalitzà l'escritura de la llengua catalana. Falta afegir-hi en la llarga llista el nom de Sùria.

La nostra vila com inici d'altres actes públics d'homenatge a Pompeu Fabra, celebrà el prop-passat diumenge una conferència sota el títol espe-

cífic "Pompeu Fabra i la llengua catalana", que fou confiada al professor En Pere Elies Busqueta, de Barcelona, personalitat ja coneguda i estimada en els cercles inquiets i emprenedors de Sùria.

L'elecció del conferenciant vist el resultat de l'acte, fou tot un encert, de rotunditat absoluta, total. Poques vegades a la cloenda d'actes d'aquest caràcter encara que voltin al redós i

prestigi d'una personalitat com la de Mestre Fabra, galvanitzin d'una manera tan decisiva a un auditori. Per altra banda, el senyor Elies, segons explicà en el decurs de la seva dissertació, fou alumne del gloriós personatge, "l'home del segle" dins la cultura del nostre país i podia donar testimoniatge de les qualitats humanes del mestre, pel qual sentia una profunda admiració.

Vam copsar, de primer antuvi, que el senyor Elies posseïa les condicions que creiem deuen acompanyar a tota persona que vol dirigir-se a un auditori més o menys nombrós: veu clara de timbre càlid i ple, i, especialment, en la primera part de la conferència dedicada a exposar els orígens i vicissituds de la llengua catalana a través de la història, d'un sentit acusat d'exegesi.

Diem tot això, perquè recordem el naufragi de molts actes públics a càrrec d'intel·lectuals de prestigi reconegut, per oblidar o no tenir aquestes qualitats essencials en tot parlament, sobre tot quan el tema exigeix la lectura de dades, xifres, fragments i cites diverses d'altres autors, que la tònica més freqüent és recaure en una monotonia grisa, per manca del ritme precís, adequat en el rasejar.

Sembla, però, que oblidem el tema central i us en demanem perdó. Pompeu Fabra, seguint l'exposició de l'orador —sobre tot els que desconeixien algunes de les biografies breus actualment en venda— i després d'escoltades anècdotes molt eloqüents, simpatitzà

(Pasa a la pàgina siguiente)

TRIBUNA DE JOVENTUT

Joves d'un temps, d'un país

Ara: 1968. Som internacionals; és potser aquest un dels fets més distingits de la nostra joventut.

Vivim en un punt de l'evolució històrica del món. Un punt que no és pas un punt mort. Als joves ens ha tocat jugar-la ara. Un avui, per cert, potser massa viu.

Abans que nosaltres uns homes han

portat, a través de molts segles, el món fins aquí. Un món que no ens agrada.

Jo no diria pas que la nostra generació sigui oposada a les demés al voler trencar amb tot ordre vigent, em sembla que no és pas que siguem ovelles negres, sinó més aviat que l'acumulació de fets en el llarg caminar del món —el monòton procés pares-fills—, per la seva història, ha arribat en un lloc en el que ha fet alta dir prou. Es a dir, la humanitat ha anat per un camí i ha arribat a terreny pantanós per on no s'hi pot seguir. Ens correspon ara a nosaltres segar i plantar perquè germini una nova terra. Què plantarem? Sabrem aclarir-ho o encara ho embrutarem més?

Els pares ens han educat en un materialisme insospitat, ens han ensenyat quatre pràctiques religioses i un sentit de la vida, si en podem dir sentit, que per tot ideal té una posició material el millor possible. No volem imposicions. No volem que les coses vinguin de fora a dins. Volem que vagin de dins a fora, que cadascú faci segons responsablement li sembli sense que ningú s'atreveixi a jutjar-lo. Per això busquem l'autenticitat.

Se'ns ha acusat molt de que no pensem amb res i només fem que cridar, però, se'ns ha ensenyat a pensar?, creieu, els pares, que ens heu format bé per donar sentit a la nostra vida i encarrilar bé les nostres energies? No volem donar la culpa a ningú, però han estat masses els errors històrics que han fet que nosaltres no estem preparats per agafar la direcció del món (em sembla que cap generació ho ha estat) i el que al mateix temps alcem una protesta discutible fins a cert punt.

No amb poca raó s'ha dit que ni nosaltres sabem el que volem. Cert. Si demaneu a un jove perquè protesta o perquè es deixa els cabells llargs, el més segur és que no us sàpiga donar raó. No vol dir-hi res. Encara que

(Pasa a la pàgina siguiente)

El bien hablar como mejor medio de comunicación

No es la primera vez que nos ocupamos de este tema, ni seguramente tendrá que ser la última, dirán algunos.

Però no por ello hemos de dejar de insistir una y otra vez en el mismo por estimar que tiene actualidad.

Porque es lamentablemente cierto que es descuido general no prestar la debida atención a la moderación y corrección del lenguaje.

Casi podríamos decir que lo llevamos congénito en nuestra manera de ser.

Descuidamos con frecuencia la necesidad de extremar nuestra prudencia empleando el vocabulario correcto.

Y no nos referimos precisamente a la pulidez gramatical del lenguaje.

Bueno sería que esta pulidez fuese corriente en el bagaje cultural de cada uno.

Però antes tenemos que empeñarnos, debemos hacer esfuerzos para conseguirlo, en corregirnos del defecto de emplear la palabra soez e injuriosa.

Debemos de esforzarnos en superar esta vulgaridad en los modos de expresión.

Ni en tertulias, ni en el trabajo, ni en espectáculos, ni en la carretera deberían estar presentes las palabras de mal gusto.

Sí, en la carretera; en la que muchos conductores parecen querer emular a algunos de los antiguos arrieros.

Intentemos sinceramente corregirnos de este defecto que tanto nos desmerece como pueblo.

Y empecemos por nosotros mismos con el ejemplo participando activamente en esta tan loable como hermosa tarea.

A mossèn Ramon Reguant Jofre

L'Argentina

Tu que vas néixer al redós d'una muntanya i al peu d'un riu, puix Déu ho volgué així no imaginaves que a la immensa Pampa un bon dia et portés el teu destí. Si de tants criollos ets el "Padrecito" que els fa cristians i ajuda a ben morir amb molts afans i jo te'n elicito les ànimes malaltes ajudes a guarir. Tu que començares el teu ministeri entre pagesos sorruts i molt garneus i mantingueres sempre de bon criteri (com ho lograres encara me'n faig creus). Sentires un jorn que Déu et cridava per convertir "gentils" ben lluny d'aquí i no capires la feina que quedava doncs de "gentils" en resten molts ací. Amb llum serena fas les teves obres ja que no dubto ets tant bo com abans i faràs cases sense tenir manobres car tu mantens la fe dels bons cristians.

RODERIC

JOVENTUDES MUSICALES DE SURIA

Ofrecerán a todos sus socios y simpatizantes un extraordinario

FESTIVAL DE JAZZ

con la colaboración del conjunto

THE JAZZ SEXTET

de Juventudes Musicales de Tarrasa

José M.ª Farrás, trompeta

Antonio Cardús, guitarra

Domingo Esteve, bajo

Luis Subirana, saxo tenor

José Puigbó, piano

Adriano Font, batería

y del

GRUP DE JAZZ

del Cásino-Club de Ritmo, de Granollers

Vicente Vacca, guitarra

José Pujolá, batería

Vicente Vacca, saxo-tenor

Salvador Ventura, bajo

1.ª parte Actuación del conjunto The Jazz Sextet.

2.ª parte Actuarán el Grupo de Jazz de Casino-Club de Ritmo

3.ª parte Jam-Sesión con elementos de los dos Grupos.

Sábado, día 11 de mayo de 1968
Noche, a las 10

En el Salón del Teatro Ateneo de la Agrupación Artística de Suria.

Viene de la página anterior

Conferència

com a tipus humà, simpatia que es converteix en admiració quan s'enfronta amb una tasca gegantina, que exigia estudi constant, coneixements d'amplitud extraordinària en lingüística i per damunt de tot, fe en la missió que es proposava portar a terme, que requeria caràcter ferm, però flexible, perseverança i unes reserves enormes de paciència oblidant els blasmes dels enemics i contradictoris. Triomfà després de mil entrebancs, i avui, la llengua catalana estructurada i fixada amb normes científicament indiscutibles, està al nivell de les més modernes i cultes.

Després de l'esfondrada de tantes coses, necessàries per la cultura de la nostra terra, l'obra de Mestre Fabra, la seva personalitat de savi, s'aixeca triomfal. La seva herència perdurarà i aquest serà el millor homenatge al gran home. Esser fidels a unes veus i una raça.

Els aplaudiments a l'acabar la conferència foren tan fervorosos i persistents que En Pere Elies tingué d'agrair, verament reconegut. Havia presentat al conferenciant, llegint com a pòrtic un sonet especialment escrit pel acte, el poeta En Salvador Perarnau, Mestre en Gai Saber.

Tribuna

inconscientment —realment no tenim plena consciència del que fem— postulem amb això l'existència de quelcom més en l'home, que no es medeix per cabells o per aspecte i educació; prediquem, sense saber-ho, uns valors eterns en la persona.

Se'ns tracta de destructors, però quan una societat està aixecada damunt unes bases que no siguin el respecte d'aquests valors, volguem o no se'ns ensorra. S'ha de tornar enrera. S'ha de tornar a construir. Amb tot i això, però, és veritat que no donem solucions. Per donar-ne fa falta pensar i no en sabem. No ens n'han ensenyat. Perquè l'anterior generació tampoc en sap. La vida els ha ensenyat a lluitar individualment per una posició, no tenen fe en el món, i això ens volen fer aprendre. No ho volem. Es quelcom instintiu que ens demana més. Però què és? No ho sabem, i el trist és que ens tinguem de quedar sense saber-ho perquè aviat cremarem aquestes forces. I així de generació en generació, si nosaltres no som capaços de dominar el món i la història, i portar-la, demà, allà on volem que vagi. Hem de treballar per omplir les nostres vides i perquè els nostres fills no les trobin tan buides com les hem trobat nosaltres en els nostres antecessors.

Jo ara diria a tots els joves del món: Això que busquem, trobem-ho entre tots.

Esser com som i no com els demés voldrien que fossim. Es aquest el nostre més gran valor. Fora formulismes i hipocresies. Però no deixem que més endavant se'ns empassi el pas del temps i caiguem en el que ara condemnem sense massa respecte.

ROGER DE LLURIA

**Suscríbese
al «SURIA»**

De aquí para allá

Desde Suria

Pepín de mi corazón
leí la composición
que, en la Voz, tu publicaste
y pues que a Suria injuriaste
voy a darte contestación.

Pues, en tus quintillas vi
que tratas a Suria así
cual si fuera un lugarejo
y esto es cosa que no dejo
sin aclaración aquí.

¡Oye, y quedate asombrado!
¡Suria es la villa más bella
que en mi vida he visitado
y tú que aquí no has estado
la injurias al hablar de ella.

Pero, Pepín ¡por Dios Santo!
esto me ha ofendido tanto
que sólo por ser quien eres
y lo mucho que me quieres
con resignación lo aguanto.

Aunque no me lo creyeras
yo te perdono esta injuria.
¡Que bastante infeliz eres,
pues no saliste de Mieres,
y quieres conocer Suria!

Dices en una quintilla
que parece a Villasola.
¡Si tu vieras esta villa;
es como una maravilla
esto es la Suiza española!

Hay aquí cosas divinas.
¡Asombran las filigranas
de las obras bizantinas!
¡Pues y las greco-romanas?
¡Y las gótico-latinas?

Aquí hay castillos feudales
con fosas y precipicios.
Hay fuentes monumentales
en las plazas y arrabales
del tiempo de los fenicios.

Tenemos para recreo
un magnífico paseo.
¿Qué si tenemos teatro?
¡No ha de haberlo? ¡ya lo creo!
teatros tenemos cuatro.

Cines, jardines, casinos,
bibliotecas, hay de todo.
¡Hay unos bosques de pinos
que cruzas de cualquier modo
por numerosos caminos.

Tu me preguntas que, cual
es la industria principal
de este pueblo. ¡Qué ignorante!,
ven y verás al instante
que es una mina de sal.

O si quieres de potasa,
son dos sales diferentes.
¡Aquí la sal no anda escasa!
Son muy saladas las gentes
y conste que no hablo en guasa.

Con su riqueza sin par
este pueblo singular
es hoy de la industria el centro.
Si aquí no hay puerto de mar
es porque está tierra adentro.

¿Lo dudas? Pues no te alteres,
si salir de dudas quieres,
ven este verano a SURIA
y comprenderás la injuria
que le hiciste desde Mieres.

DIMAS FERNANDEZ

Tirada de los periódicos y revistas españolas

Periódicos: "ABC", Madrid: 221.000 ejemplares. "La Vanguardia Española": 218.000. "Pueblo": 201.000. "Marca": 196.000. "Ya": 149.000. "Hoja de Lunes", Barcelona: 141.000. "Hoja de Lunes", Madrid: 114.000. "El Alcázar": 104.000. "Noticiero Universal": 86.000. "Dicen", Barcelona: 81.000.

Revistas: "Hola": 346.000 ejemplares. "Ama": 204.000. "Mundo Cristiano": 202.000. "Lecturas": 170.000. "Familia Cristiana": 125.000. "Gaceta Ilustrada": 103.000. "Blanco y Negro": 82.000. "Meridiano": 75.000. "Cocina y Hogar": 72.000. "Triunfo y Ac. Es.": 66.000.

("El Norte de Castilla", 15-1-68)

HUMOR

—¡Ridiela! Una es la b de Bashington y la otra la q de Qruschev

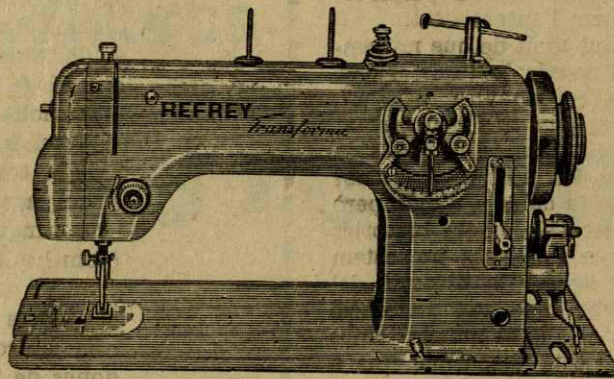
Corbero

APARATOS A GAS Y FRIGORIFICOS

siendo **Corbero...** ¡póngale confianza!

distribuidor **CASA AGUT** tel.118

REFREY La máquina que Ud. necesita por rápida y perfecta ★ En zig-zag automática, la gran máquina que triunfa en todos los trabajos de artesanía y confección **REFREY**

REPRESENTANTE EN SURIA:
CREACIONES SANCELEDONIO Guimerá, 33 - Teléf. 194

AGENCIA EN MANRESA:
RAMON COLOMER A. Guimerá, 28 Teléfono 2734

CARTELERIA

CINE CALIFORNIA

Sábado, día 11 Noche, 9'30
Domingo, día 12 Tarde, 3'30

El Tigre

No me mandes flores

No-Do

No apto menores

Jueves, día 16 Tarde, a las 7

El infierno del Mekong

Superman invencible

Apto menores

★

CINE IDEAL

Domingo, día 12 Tarde, 3'30

El secreto del toisón de oro

Tarzán y sus compañeros

No-Do

Apto menores

COMUNIONES.

FECHA INOLVIDABLE
Máxima calidad en Recordatorios,
fotografías blanco-negro y color

El mejor recuerdo para sus pequeños
Especialidad en reportajes color
Foto decorativa e industrial
Con la distinción de

Foto JUNCADELLA
Teléfonos 192 - 215 SURIA